

Μαθητές on - line

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 2^{ου} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-Τεύχ. 13^ο -1^ο και 2^ο 2016 -Αξία 1,5€

Κάθε 29 του Φλεβάρη

Ο Αύγουστος του έκλεψε μια μέρα την ύψωσε πανάκι σε μπρατσέρα μια άλλη χρόνους τέσσερις χαμένη σαν άσωτη επιστρέφει, μα δε μένει....

Μια μέρα κάθε 4 χρόνια...

Η 29η Φεβρουαρίου, δεν είναι μια μέρα σαν όλες τις άλλες, είναι ξεχωριστή, αφού έρχεται μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια, όταν έχουμε δίσεκτη χρονιά όπως φέτος, κι έτσι ο Φλεβάρης έχει 29 μέρες αντί για 28 που είναι το συνηθισμένο του.

Ο λόγος που γίνεται αυτή η αναστάτωση είναι πως το ηλιακό έτος δεν διαρκεί ακριβώς 365 μέρες, όσο και το ημερολογιακό, αλλά λίγο περισσότερο, 365 μέρες και 6 ώρες περίπου. Εξαιτίας αυτής της διαφοράς έχει αποφασιστεί να προσμετράται άλλη μία μέρα τον Φεβρουάριο ανά τετραετία, έτσι ώστε να συγχρονίζεται καλύτερα το ιστορικό ημερολόγιο με το αστρονομικό, με άλλα λόγια προκειμένου ο χρόνος να βρίσκεται σε συγχρονισμό με την περιστροφή του πλανήτη μας.

Έτσι, κάθε τέσσερα χρόνια προσθέτουμε μία μέρα, την 29η Φεβρουαρίου, για να μαζέψει τα μπόσικα και να εναρμονίσει το ημερολόγιο, πράγμα πολύ πρακτικό αφού 6 ώρες επί 4= 24 ώρες. Αυτή η πρόσθετη

Γυρίστε και διαβάστε:

Τα νέα του σχολείου μας, θρύλους και παραδόσεις, προτάσεις για θέατρο, κινηματογράφο, πληροφορίες και άρθρα για την υγεία, την ψυχολογία, ιστορία, το περιβάλλον, την οικονομία, τη λαογραφία, τη γεωγραφία και την τεχνολογία, παιχνίδια, ανέκδοτα και άλλα πολλά!!!

Επιμέλεια-
φροντίδα εφημερίδας
Μ.Γεωργίτσα,δασκάλα
της Β3 τάξης.

μέρα έρχεται και φέτος, αφού το 2016 είναι κι αυτό δίσεκτο έτος.

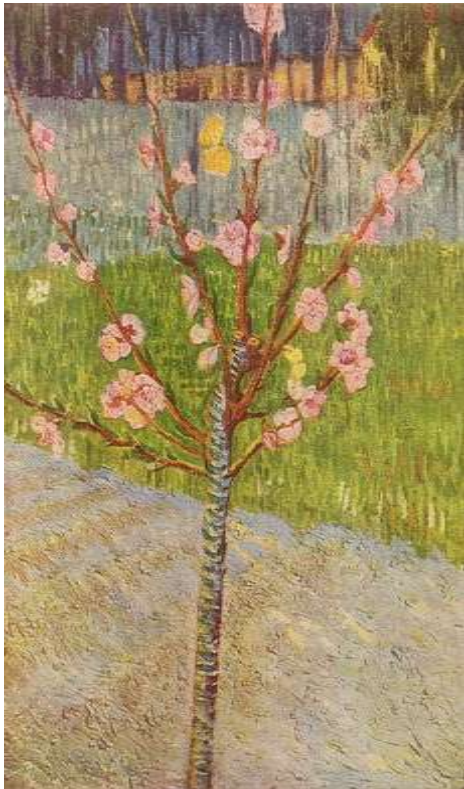
Το κακό για όσους γεννιούνται εκείνη τη μέρα εδώ και χιλιετίες είναι ότι...κάνουν τα γενέθλιά τους για τρία χρόνια, ώσπου να τα ξαναβρούν το τέταρτο -και δίσεκτο- έτος. Από στατιστική άποψη, η πιθανότητα γέννησης την 29η Φεβρουαρίου είναι μία στις 1.461.

Ανάμεσα στις παραδόσεις που συνοδεύουν τη δίσεκτη 29η Φεβρουαρίου είναι ότι εκείνη τη μέρα αντιστρέφονται τα πράγματα και οι γυναίκες κάνουν πρόταση γάμου στους άνδρες. Στην Ελλάδα πάντως τα ζευγάρια αποφεύγουν να παντρεύονται αυτή τη μέρα θεωρώντας τη γρουσουζίκη.

Σας θυμίζουμε ότι η 29η Φεβρουαρίου, ως σπάνια μέρα η ίδια, έχει καθιερωθεί ως η **Παγκόσμια Ημέρα Σπάνιων Ασθενειών**.

Η αμυγδαλιά

«Η νυφούλα του Χειμώνα»

Η αμυγδαλιά είναι ένα δέντρο που ανθίζει νωρίτερα από όλα τα άλλα δέντρα. Ανθίζει νωρίς το Φλεβάρη, πριν ακόμα βγάλει φύλλα. Βγάζει όμορφα άσπρα και ροζ άνθη που μοσχοβολούν.

Τα άνθη της είναι πολύ ευαίσθητα και συχνά ο Βοριάς του Χειμώνα τα ρίχνει κάτω. Όσα από τα άνθη μείνουν στο δέντρο θα γίνουν

στο τέλος του καλοκαιριού **αμύγδαλα**. (Φωτ. Βίνσεντ βαν Γκογκ, 1888)

(Μυρτώ Χατζηκωνσταντίνου, τάξη Β3)

Τα λουλούδια του Χειμώνα

Πανσές

Άπειρα χρώματα θα βρεις, και με δύο χρώματα στον καθένα. Θα κρατήσει μέχρι το Μάιο ή πιο αργά αν βρίσκεται σε σκιερό μέρος.

Κυκλάμινο

Στου βράχου τη σχισμάδε και όχι μόνο. Στολίζουν τα μπαλκόνια το χειμώνα και δεν χρειάζονται πολύ νερό.

Καλλωπιστικό λάχανο

Αντέχει σε μεγάλα υψόμετρα και στο πολύ κρύο. Μπρρρρ... Βγαίνει σε μωβ και άσπρο. Όταν τα κάτω φύλλα ξεραίνονται, τα βγάζεις για να του δώσεις δύναμη και να ψηλώσει κι άλλο.

Ρείκι

Μωβ, ροζ, άσπρα λουλούδια. Προτίμησε την *Erica carnea* (φωτ.) που έχει τα άνθη σαν καμπανούλες. Η *E. Carnea* είναι πιο συνηθισμένη στα βουνά της Ελλάδας και θα σου κρατήσει περισσότερο.

(Τζωρτζίνα Σταματίου, τάξη Β3)

Απόκριες

Ιστορία και Παράδοση

Απόκριες ονομάζονται οι τρεις εβδομάδες πριν από τη **Μεγάλη Σαρακοστή**. Ταυτίζονται με την περίοδο του **Τριωδίου**, μια κινητή περίοδο στην Ορθόδοξη Χριστιανική παράδοση από την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου μέχρι την Κυριακή της Τυροφάγου ή Τυρινής.

Αποκριά σημαίνει αποχή από το κρέας - προετοιμάζει τον άνθρωπο ψυχικά και σωματικά για την περίοδο του Πάσχα και την Ανάσταση. Στα λατινικά ταυτίζεται με το **καρναβάλι**, καθώς αυτή η λέξη προέρχεται από το **carne**,

που σημαίνει “κρέας”, και το ρήμα **vale**, που σημαίνει “περνώ”.

Η Αποκριά, μια πανάρχαια γιορτή, είναι ίσως η γιορτή που έχει τον περισσότερο οικουμενικό και παγκόσμιο χαρακτήρα από οποιαδήποτε άλλη. Τη συναντούμε σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης κι αυτό δεν οφείλεται μόνο στην αλληλεπίδραση των εθίμων αλλά στην κοινή ανάγκη για διασκέδαση, γέλιο, φυγή από την πραγματικότητα, με αντιστροφή των ρόλων.

Ο εορτασμός της Αποκριάς, εκτός από το χριστιανικό του περιεχόμενο, δηλ. την κατανάλωση κρέατος χωρίς περιορισμό προκειμένου οι πιστοί να περάσουν στην περίοδο της αυστηρής νηστείας και του πένθους ενόψει του Πάσχα, συμπεριλαμβάνει πλήθος παλαιών εθίμων, κυρίως ανάγκη ψυχαγωγίας και απελευθέρωσης.

Το έθιμο του γλεντιού και των μεταμφιέσεων φαίνεται να έχει τις ρίζες του στην **Αρχαία Ελλάδα** στις **Διονυσιακές γιορτές**, όπου οι Αρχαίοι Έλληνες διασκεδάζαν μεταμφιεσμένοι καταναλώνοντας μεγάλες ποσότητες κρασιού, προς τιμή του θεού Διόνυσου.

Παρόμοιους τρόπους εορτασμού συναντάμε και στα **Ρωμαϊκά χρόνια**, όταν οι Ρωμαίοι γιόρταζαν τα **Σατουρνάλια**, προς τιμή του Κρόνου, προστάτη της σποράς.

Στα **Βυζαντινά χρόνια** το όνομα «απόκρεως» συναντάται για πρώτη φορά **στα χρόνια του Ιουστινιανού (6ος αιώνας)** για να ορίσει τις τελευταίες μέρες πριν τη Σαρακοστή για το Πάσχα. Στα τέλη του 6ου αιώνα καθιερώθηκε ο εορτασμός τους από την Εκκλησία. Στις μέρες μας η έννοια «Απόκριες» έχει επικρατήσει ως συνώνυμο του γλεντιού και της απελευθέρωσης.

(Φάνης Σκαρίμπας, τάξη Β3)

Έθιμα της Αποκριάς

Αλευροπόλεμος στο Γαλαξίδι

Πλήθος κόσμου μαζεύεται στην πλατεία του χωριού. Μουτζουρώνουν τα πρόσωπά τους με μουτζούρα και πετάνε ο ένας στον άλλο αλεύρι.

Καμουζέλες σε Λέρο και Σύμη

Οι καμουζέλες ή ελαφάκια είναι μασκαράδες βαμμένοι με κάρβουνα και σκεπασμένοι με πολύχρωμες κουβέρτες που γυρίζουν από σπίτι σε σπίτι και πειράζουν τους χωρικούς.

Οι Φανοί στην Κοζάνη

Οι Φανοί είναι μεγάλες φωτιές που ανάβουν στις διάφορες γειτονίες της Κοζάνης και οι ντόπιοι τραγουδούν αποκριάτικα τραγούδια (στο τοπικό ιδίωμα), που σατιρίζουν καταστάσεις και πρόσωπα.

(Καλλιόπη Ψωμά,
τάξη Β3)

αντικριστά, περνώντας μια φορά από κάτω από τον συν-χορευτή τους και μια από πάνω.

Τραγουδώντας ένα παραδοσιακό τραγούδι, οι κορδέλες μπλέκονται και σχηματίζουν ένα ωραίο σχέδιο. Αφού έρθουν όλοι πολύ κοντά, τότε αρχίζουν και χορεύουν από την αντίθετη φορά, το γαϊτανάκι ξεμπλέκεται και ο χορός τελειώνει. Τι συμβολίζει όμως το γαϊτανάκι; Σε πολλές κοινωνίες, κυρίως αγροτικές, συμβολίζει την ομόνοια και την συναδέλφωση. Ο κυκλικός χορός, κατά περίπτωση, υποδηλώνει τον κύκλο της ζωής, από την ζωή στον θάνατο, από την λύπη στη χαρά και από τον χειμώνα στην άνοιξη. Αυτά τα παραδοσιακά έθιμα σαν το γαϊτανάκι πρέπει να διατηρηθούν ζωντανά διότι είναι η πολιτιστική μας κληρονομιά.

(Γιάννης Τσελώνης, τάξη Β3)

Το παραδοσιακό Γαϊτανάκι

Το γαϊτανάκι είναι από τα λίγα έθιμα που διατηρούνται στις μέρες μας.

Το γαϊτανάκι ήρθε στην Ελλάδα από τον Πόντο και την Μικρά Ασία. Οι πρόσφυγες που ήρθαν στην Ελλάδα μετά τον διωγμό που βίωσαν, έφεραν μαζί τους και τα έθιμά τους. Το γαϊτανάκι χρειάζεται δεκατρείς χορευτές. Ο ένας κρατάει τον μεσαίο στύλο και οι άλλοι κρατούν δώδεκα κορδέλες, κάθε μια σε διαφορετικό χρωματισμό. Οι χορευτές σχηματίζουν έξι ζευγάρια και χορεύουν

Κούλουμα Καθαρή Δευτέρα

Με την ονομασία κούλουμα χαρακτηρίζεται ο υπαίθριος πανηγυρισμός της «Καθαρής Δευτέρας». Όσοι γιορτάζουν τα <<Κούλουμα>> τρώνε άζυμο άρτο <<Λαγάνες>> ενώ καταναλώνουν νησισίμα φαγητά τα λεγόμενα **σαρακοστιανά** όπως: ταραμά, θαλασσινά, ελιές, χαλβά κτλ. Η γιορτή αυτή είναι πανελλήνια και κατά άλλους έχει Αθηναϊκή καταγωγή, ενώ και άλλους βυζαντινή. Στην Αθήνα από πολλές δεκαετίες προ του Α' Παγκοσμίου πολέμου τα κούλουμα γιορτάζονταν στις πλαγιές του λόφου Φιλοπάππου όπου οι Αθηναίοι << τρωγόπιναν >> καθισμένοι στους βράχους από το μεσημέρι

Ο Χαρταετός

Καθαρά Δευτέρα χωρίς Χαρταετό δεν γίνεται!!!

μέχρι την δύση του Ηλίου. Οι περισσότεροι κόρευαν είτε δημοτικούς είτε λαϊκούς χορούς υπό τους ήχους λατέρνας. Το σούρουπο όλοι οι Ρουμελιώτες γαλατάδες της Αθήνας έστηναν λαμπρό χορό κυρίως τσάμικο γύρω από τους στύλους του Ολυμπίου Διός παρουσία των Βασιλέων και πλήθος κόσμου. Σήμερα τα Κούλουμα γιορτάζονται σχεδόν σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας, μαζί με το κύριο της ημέρας έθιμο του πετάγματος του **ΧΑΡΤΑΕΤΟΥ**. Με την Καθαρά Δευτέρα ξεκινά η **Σαρακοστή** για την Ορθόδοξη Εκκλησία, ενώ ταυτόχρονα σημαίνει το τέλος της Αποκριάς. Η Καθαρά Δευτέρα ονομάστηκε έτσι γιατί οι χριστιανοί <<καθαρίζονταν>> πνευματικά και σωματικά. Είναι μέρα νηστείας αλλά και μέρα αργίας για τους Χριστιανούς. Η Καθαρά Δευτέρα εορτάζεται 48 ημέρες πριν την Κυριακή της Ανάστασης του Χριστού, το Χριστιανικό ΠΑΣΧΑ.

Σχετικός και ο δημοτικός σατυρικός θρήνος:

**Τ' ακούτε τι παράγγειλε
η Καθαρή Δευτέρα;
Πεθαίνει ο Κρέος, πέθανε,
ψυχομανάει ο Τύρος
σηκώνει ο Πράσος την ουρά
κι ο Κρέμμυδος τα γένια.
Μπαλώστε τα σακούλια σας,
τροχιόστε τα λεπίδια
και στον τρανό τον πλάτανο,
να μάσουμε στεκούλια.**

(Ειρήνη Τσελώνη, τάξη Β3)

Ο χαρταετός είναι μια ελαφριά κατασκευή που πετάει με τη βοήθεια του αέρα. Ο χαρταετός κρατιέται από αυτόν που τον πετά στον αέρα με ένα λεπτό σχοινί, που το λέμε καλούμπα.

Η συνήθεια του πετάγματος χαρταετού πιστεύουμε πως προέρχεται από την Κίνα. Στην Αρχαία Κίνα πίστευαν πως έτσι επικοινωνούσαν με το Θεό, και για αυτό το λόγο έγραφαν ευχές πάνω του για να τις πραγματοποιήσει.

Σήμερα είναι δημοφιλής στην Κίνα, στην Ιαπωνία, στην Ινδία, στην Ταϊλάνδη και στο Αφγανιστάν. Στην Ελλάδα το πέταγμα του χαρταετού είναι ένα από τα έθιμα της **Καθαράς Δευτέρας**. Τα έθιμα της Καθαράς Δευτέρας λέγονται **κούλουμα**.

Ο σκελετός των χαρταετών κατασκευάζεται από ελαφρύ ξύλο ή πλαστικό, ενώ το μέρος που φέρνει αντίσταση στον αέρα από πλαστικό φύλλο ή χαρτί.

Για να πετά ψηλά ένας χαρταετός, σημαντικά είναι:

- τα ζύγια της καλούμπας,
- τα ζύγια της ουράς και
- το μέγεθος της ουράς.

Οι χαρταετοί φτιάχνονται σε πολλά σχήματα. Παραδοσιακό σχήμα στην Ελλάδα είναι το εξάγωνο.

(Νατάσα Σωτηροπούλου, τάξη Β3)

Βιβλιοπαρουσιάσεις

ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΑΖΚΑΜΠΑΝ

Το βιβλίο έγραψε η Τζόαν Ρόουλινγκ και είναι βιβλίο δράσης. Το διάβασα στο σπίτι μου μέσα σε μία εβδομάδα. Έχει ως βασικούς ήρωες τον Χάρι Πότερ, τον Ρον Ουέσλυ και τον Σείριο Μπλακ. Μού άρεσε γιατί είχε δράση, «μαγεία» και χιούμορ.

(Δημήτρης Ρουmeliώτης, τάξη Ε2)

Το ΒΙΒΛΙΟ που θα σας παρουσιάσω είναι το:

ΤΡΟΜΕΡΟ ΔΙΔΥΜΟ

Γράφτηκε από τον πολυσυζητημένο συγγραφέα: **Τζεφ Κίνι**. Το βιβλίο αυτό διαδραματίζεται μέσα σ' ένα δημοτικό σχολείο μεταξύ του **Μάιλς Μέρφι** και του **Νάιλς Σπάρκς** που είναι δυο μαθητές της ΣΤ' τάξης. Επέλεξα να διαβάσω αυτό το βιβλίο διότι είναι αστείο, συναρπαστικό γεμάτο εικόνες, και δε βαρέθηκα ούτε λεπτό. Γι' αυτό αν είχα την δυνατότητα να το βαθμολογήσω θα του έβαζα ένα **8-9** (που είναι πολύ πολύ καλό).

(Παναγιώτης Τσούτσος, τάξη Ε2)

Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ - ΘΩΜΑ

Το μυθιστόρημα Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ - ΘΩΜΑ γράφτηκε πριν αρκετά χρόνια από τον συγγραφέα Η. Β. STOWE.

Εξιστορεί τη ζωή των νέγων αλλά με πρωταγωνιστή τον τίμιο και γενναίο ΜΠΑΡΜΠΑ- ΘΩΜΑ που η ζωή του δυσκολεύει καθώς

μαθαίνει πως το αφεντικό του ο κ. ΣΕΛΜΠΙ τον έχει ήδη πουλήσει σε έναν άθλιο κοντρέμπορο τον κ. ΧΑΛΕΪ.

Όμως ο κ. ΣΕΛΜΠΙ έχει πουλήσει και τον μικρό Ερρίκο τον γιο της Ελίζας και του Τζορτζ που παλεύουν για την ελευθερία τους. Ο Τζορτζ όμως πιστεύει ότι το καλύτερο που μπορεί να κάνει είναι να φύγει μόνος του για τον Καναδά ελπίζοντας πως κάποια στιγμή θα καταφέρει να γυρίσει πίσω για να ξαναδεί και να πάρει την οικογένειά του στον μακρινό Καναδά. Όταν η Ελίζα έμαθε για τον άντρα της στάθηκε δυνατή γιατί είχε βάλει στόχο πως θα ζει ελεύθερη και ευτυχισμένη με τον Ερρίκο και τον Τζορτζ. Η Ελίζα δεν αντέχει ο αγαπημένος της να είναι μίλια μακριά και ένα βραδυ το σκάει για τον Καναδά. Όμως τι την περιμένει; Φτάνοντας στην καλύβα του μπαρμπά - θωμά αυτός και η οικογένειά του μαθαίνουν πως πια ο Θωμάς ανήκει στον κ. Χάλεϊ. Ο πιστός Θωμάς παρέμεινε σαν σκλάβος και δέχτηκε σαν νέο του αφεντικό τον κ. Χάλεϊ. Βαδίζοντας προς την ελευθερία δηλαδή σκοπεύοντας να περάσει τον ποταμό η Ελίζα μπήκε σε ένα πανδοχείο να και ρώτησε μια ξενοδόχα. Μπορώ το βράδυ να περάσω το ποτάμι με αυτόν τον ναύτη; Ναι φυσικά απάντησε. Η Ελίζα ήταν πια χαρούμενη γιατί είχε περάσει το ποτάμι. Ο δρόμος προς την ελευθερία της ήταν πια ανοιχτός. Τι γίνεται με τον θωμά; Ο Θωμάς αλυσοδεμένος έφυγε... φτάνοντας στα σκλαβοπάζαρα. Άθλια πλουσιόπαιδα άρχισαν να τον μαστιγώνουν να τον χτυπάν να τον βρίζουν φέρνοντας το τέλος του ΜΠΑΡΜΠΑ - ΘΩΜΑ.

(Ευαγγελία Κλεπετσάνη, τάξη ΣΤ2)

«Σοφία» της Ζωρζ Σαρή

Βρισκόμαστε στην Αθήνα, το 1936. Η οικογένεια Πολυχρονιάδη έχει μετακομίσει από την Πάτρα στο κέντρο της Αθήνας, Ενώ περιμένει την τέταρτη κόρη τους, παίρνουν στο σπίτι τη Σοφία, ένα επτάχρονο, ορφανό από πατέρα, κοριτσάκι, από τη Νάξο.

Όλοι στο σπίτι ενθουσιάζονται. Η Σοφία είναι ένα εξαιρετικό, ένα χαρισματικό παιδί. Η Αγγελική, αντί να τη στρώσει στη δουλειά, την

αντιμετωπίζει όπως τις κόρες της. Παίζει μαζί τους στην αυλή, τρώει μαζί τους, τη μαθαίνουν γράμματα. Στο τέλος, η μητέρα της Σοφίας τους στέλνει μια επιστολή και τους λέει ότι ένας θείος της από την Αμερική, αρκετά πλούσιος, έμεινε χήρος και θα έρθει να ζήσει μαζί τους στο νησί. Έτσι, η Σοφία μπορεί να γυρίσει στο σπίτι της. Όλη η οικογένεια Πολυχροσιάδη στενοχωριέται. Τα κορίτσια δεν θέλουν να αποχωριστούν τη Σοφία. Όμως η μητέρα τους τις βεβαιώνει ότι θα περνούν τα καλοκαίρια τους στη Νάξο μαζί με τη Σοφία. Μάλιστα οι γονείς τους ανακοινώνουν ότι η Σοφία θα γίνει νονά του μωρού τους, που θα ονομαστεί Ανδρομάχη, και η βάπτιση θα γίνει το καλοκαίρι στο νησί. Έτσι όλοι μένουν ευχαριστημένοι.....!!!!!!

Το βιβλίο αυτό μου φάνηκε και ενδιαφέρον και συγκινητικό. Μέσα από αυτό έμαθα πολλά πράγματα για τις συνήθειες εκείνης της εποχής. Δεν είχα ακούσει ποτέ ότι συνήθιζαν να παίρνουν δουλάκια τόσο μικρά κορίτσια. Στο βιβλίο αναφέρονται πολλά πράγματα για την παιδική εργασία.

Μου άρεσαν πολύ οι χαρακτήρες του βιβλίου. Πρώτα πρώτα ο χαρακτήρας της Σοφίας, που ήταν ένα παιδί με πολλά χαρίσματα, πανέξυπνο, γεμάτο περιέργεια, θαρρατό. Ήξερε να τους κερδίζει όλους. Μου άρεσε επίσης ο χαρακτήρας της Αγγελικής και του Γιάννη: δυο άνθρωποι αγαπημένοι, τρυφεροί γονείς, έτοιμοι να ανοίξουν την αγκαλιά τους και στο ξένο κοριτσάκι.

(Άννα Παπαγεωργίου, τάξη ΣΤ2)

«Μια μαμά για μένα», Ρ. Ρώση-Ζαΐρη

Ένα κοριτσάκι, η Ρένα, ζούσε με τον μπαμπά της σε ένα όμορφο σπίτι. Ο μπαμπάς της κάθε τόσο έπαιρνε μια κυρία για να φροντίζει την Ρένα. Η Ρένα είχε και μια γιαγιά που την λάτρευε. Ζήλευε όμως όλα τα άλλα παιδάκια που είχαν και

μια μητέρα. Όταν ρωτούσε τον μπαμπά της που είναι η μητέρα της, αυτός της απαντούσε ότι έλειπε σε ταξίδι. Η Ρένα περιμένοντας να γυρίσει η μαμά της, <<έφτιαξε>> με την φαντασία της μια δική της μαμά. Ήταν όμορφη, τρυφερή και έμοιαζε με την Χιονάτη. Σε όλους τους φίλους της μιλούσε γι αυτήν. Μια μέρα όμως επισκέφτηκε το σχολείο η γιαγιά της. Βρήκε την δασκάλα της, την κυρία Φρόσω, και της μίλησε. Μετά τη συνάντηση αυτή η δασκάλα μπήκε στην τάξη και ανακοίνωσε στα παιδιά πως στο τμήμα τους ένα παιδάκι –η Ρένα- είναι ορφανό από μαμά και χρειάζεται την αγάπη όλων. Η Ρένα ένιωσε πολύ άσχημα και πήγε στο σπίτι θυμωμένη. Όταν επέστρεψε ο μπαμπάς της, τον ρώτησε αν πράγματι ήταν ορφανή. Εκείνος το αρνήθηκε και την βεβαίωσε ότι σε 14ημέρες που είχε τα γενέθλιά της η μαμά της θα γύριζε. Η Ρένα χάρηκε πολύ και περίμενε με αγωνία την μέρα εκείνη. Όταν έφτασε η ημέρα των γενεθλίων της, στολίστηκε και περίμενε να δει τη μαμά της. Άνοιξε η πόρτα και μπήκε ο μπαμπάς της με μια ψιλή κυρία. Η Ρένα δεν πίστευε ότι αυτή ήταν η μαμά της. Την άλλη μέρα ήρθε να την πάρει από το σχολείο η γιαγιά της. Η γιαγιά της την πήρε μαζί της στο σπίτι της κι εκεί της έδειξε μια φωτογραφία. Της είπε πως αυτή ήταν η μαμά της, η Έλλη, που την αγαπούσε πολύ και πέθανε όταν η Ρένα ήταν 2 ετών. Η Ρένα της ζήτησε να της χαρίσει την φωτογραφία και να την πάει στο σπίτι. Θυμωμένη ρώτησε τον μπαμπά της γιατί της είχε κρύψει την αλήθεια. Εκείνος της είπε ότι απλά δεν ήθελε να την πικράνει. Της είπε επίσης ότι παντρεύτηκε την Άννα για να της χαρίσει μια μητέρα. Η κυρία Άννα την βεβαίωσε ότι θα την αγαπάει σαν παιδί της. Λίγο καιρό μετά η Ρένα απέκτησε μια αδελφούλα.

Το βιβλίο αυτό με εντυπωσίασε ιδιαίτερα. Αναφέρεται σε ένα θέμα πολύ ευαίσθητο για όλα τα παιδιά αλλά και για τους μεγάλους. Το θέμα είναι η απουσία της μητέρας από τη ζωή ενός παιδιού. Πολλές φορές ήρθα στη θέση αυτού του κοριτσιού και κατάλαβα τη μοναξιά και την απογοήτευσή της.

(Αννα Παπαγεωργίου, τάξη ΣΤ2)

Ένα αρκουδάκι που το λένε Πάντινγκτον

Ένα αρκουδάκι έρχεται από το Σκοτεινό Περού στο Λονδίνο, ελπίζοντας για μια καλύτερη ζωή.

Κρύβεται σε ένα πλοίο και ύστερα βρίσκεται σε μια αποβάθρα σιδηροδρομικού σταθμού του Λονδίνου, όπου τον ανακαλύπτει η οικογένεια Μπράουν και του δίνει το όνομα «Πάντινγκτον» που είναι το όνομα του σταθμού. Η κυρία Μπράουν συμπαθεί αμέσως το ταλαίπωρο καφέ

αρκουδάκι με το περίργο καπέλο. Βλέπει μια ετικέτα στο λαιμό του, που γράφει: «ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΚΟΥΔΑΚΙ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.» και αποφασίζει να το πάρουν οπίτι τους. Οι περιπέτειες αρχίζουν.

Του ευχόμαστε να είναι καλά και να συνεχίσει να γράφει τα καταπληκτικά παραμύθια του, τα οποία είναι γεμάτα από φαντασία και χιούμορ.

Συγγραφέας του βιβλίου είναι ο Bond Michael

Ο Μάικλ Μποντ έχει γράψει πάνω από εκατό βιβλία. Γεννήθηκε το 1926 στο Νιούμπουρι του

Μπερκόσιρ και μεγάλωσε στο Ρέντινγκ. Όταν έγινε 14 χρονών εγκατέλειψε το σχολείο και δούλεψε για ένα χρόνο σε δικηγορικό γραφείο, πριν προσληφθεί στο BBC ως μηχανικός. Κατά τη διάρκεια του πολέμου υπηρέτησε στη RAF (βρετανική αεροπορία) και στο στρατό, και το 1947, σε ένα στρατόπεδο στο Κάιρο, έγραψε την πρώτη του μικρή ιστορία. Η αποδοχή του από το περιοδικό London Opinion φύτεψε τους σπόρους μιας μελλοντικής καριέρας. Πριν αφοσιωθεί στη συγγραφή, έζησε πολλά δημιουργικά χρόνια ως κινηματογραφιστής του BBC. Την ιδέα της δημιουργίας ενός ήρωα που έγινε διάσημος σε ολόκληρο τον κόσμο τη σκέφτηκε κάποια παραμονή Χριστουγέννων που χιόνιζε. Μπήκε για να προστατευτεί στο Selfridges, ένα από τα μεγαλύτερα πολυκαταστήματα του Λονδίνου, όταν είδε ένα λούτρινο αρκουδάκι παρατημένο μόνο του σε ένα ράφι. Ήταν η έμπνευσή του για το "Ένα αρκουδάκι που το έλεγαν Πάντινγκτον" που εκδόθηκε το 1958. Τα αρκουδάκια δε χρειάζονται και πολλή ενθάρρυνση, κι έτσι ο Πάντινγκτον γέμισε τις σελίδες δεκαεσσάρων μυθιστορημάτων και πολλών εικονογραφημένων βιβλίων. Ο Πάντινγκτον, το αρκουδάκι, έγινε η μασκότε του Λονδίνου!

(Μυρτώ Καρπούζου, τάξη Ε2)

Το καλύτερο διαδραστικό βιβλίο

Ο **Ευγένιος Τριβιζάς**, ο αγαπημένος συγγραφέας όλων των παιδιών και όχι μόνο..., κέρδισε το βραβείο **καλύτερου διαδραστικού βιβλίου της χρονιάς για παιδιά προσχολικής ηλικίας** στα Kidscreen Awards των ΗΠΑ με το ηλεκτρονικό βιβλίο του **«Little Emily»**.

Η νίκη του ήταν πολύ σημαντική, γιατί οι υπόλοιποι συμμετέχοντες (μεταξύ αυτών και η Disney) δεν ήταν τυχαίοι.

Του ευχόμαστε να είναι καλά και να συνεχίσει να γράφει τα καταπληκτικά παραμύθια του, τα οποία είναι γεμάτα από φαντασία και χιούμορ.

(Κυριάκος Χαμπεσής, τάξη Β3)

Λεονάρντο ντα Βίντσι

Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι (15 Απριλίου 1452 — 2 Μαΐου 1519) ήταν Ιταλός αρχιτέκτονας, ζωγράφος, γλύπτης, μουσικός, εφευρέτης,

μηχανικός, ανατόμος, γεωμέτρης και επιστήμονας που έζησε την περίοδο της Αναγέννησης.

Μεταξύ των πιο διάσημων έργων του βρίσκονται η Μόνα Λίζα και ο Μυστικός Δείπνος.

Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι,

υπήρξε ακόμα σημαντικός εφευρέτης και επιστήμονας, με σημαντική συνεισφορά στην ανατομία, και την αστρονομία.

Το πλήρες όνομά του ήταν "Leonardo di ser Piero da Vinci", αν και υπέγραφε τα έργα του ως "Leonardo" ή "Io, Μεγάλωσε με τον πατέρα του στην πόλη της Φλωρεντίας, όπου από πολύ μικρή ηλικία έδειξε δείγματα της ευφυΐας και του καλλιτεχνικού του ταλέντου. Αυτός ήταν και ο λόγος που στάλθηκε σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών ως μαθητευόμενος στο εργαστήριο του φλωρεντινού ζωγράφου και αρχιτέκτονα Αντρέα ντελ Βερόκκιο (1433-1485). Το 1472 ο Λεονάρντο γίνεται - σύμφωνα με το έθιμο της εποχής - μέλος της συντεχνίας των ζωγράφων της Φλωρεντίας.

Οι πρώτες δημιουργίες του Λεονάρντο έγιναν την περίοδο που ήταν μαθητευόμενος του

Βερόκιο. Ακόμα και σε αυτά τα πρώιμα έργα του, αναδεικνύεται το ταλέντο του στο σχέδιο αλλά και η πειθαρχημένη προσοχή του στη λεπτομέρεια. Ο Λεονάρντο πραγματοποίησε μεταξύ άλλων πολλές σπουδές παρατηρώντας τη φύση, όπως το περίφημο Τοπίο του Άρνου. Οι σπουδές αυτές είχαν τελικά άμεση εφαρμογή σε μεταγενέστερα.

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1480, ο ντα Βίντσι καταπιανόταν με όλα σχεδόν τα επιστημονικά πεδία. Σώζονται ως σήμερα σπουδές του και σχέδια, όχι μόνο για στρατιωτικό εξοπλισμό αλλά και για ευφάνταστες ιπτάμενες μηχανές, μελετώντας σχολαστικά την αεροδυναμική και

παρατηρώντας το πέταγμα των πουλιών. Τα σχέδια του και οι εφευρέσεις του ξεπερνούσαν συχνά κατά πολύ τις τεχνικές δυνατότητες της εποχής.

Τον Απρίλιο του 1489 ξεκίνησε τη συγγραφή ενός βιβλίου υπό τον τίτλο Περί της ανθρώπινης μορφής, το οποίο όμως δεν ολοκλήρωσε ποτέ. Παράλληλα έκανε διάφορες μελέτες πάνω στην ανθρώπινη ανατομία, συγκρίνοντας τις «θεωρίες» του με τη μοναδική σωζόμενη σχετική θεωρία που υπήρχε την εποχή εκείνη, τον Άνθρωπο του Βιτρούβιου.

Ο Βιτρούβιος είχε καταλήξει στο συμπέρασμα πως το ανθρώπινο σώμα με τα χέρια σε έκταση μπορούσε να χωρέσει στα δύο τέλεια γεωμετρικά σχήματα, τον κύκλο και το τετράγωνο και πως το κέντρο του σώματος ήταν ο αφαλός. Ο Λεονάρντο, με τις δικές του μελέτες, διόρθωσε κάποιες ανακολουθίες του Βιτρούβιου.

Αν και η γνώση των ανθρώπινων διαστάσεων και αναλογιών ήταν δεδομένη για πολλούς από τους καλλιτέχνες του 15ου αιώνα, ο Λεονάρντο ήταν ο μοναδικός που επιχείρησε τόσο λεπτομερείς μελέτες. Είναι ακόμα γνωστό από αρκετά σχέδια του, πως μελετούσε τις διαστάσεις του ανθρώπινου κρανίου και τις «κοιλότητες» του εγκεφάλου. Επίσης είχε κάνει αρκετές μελέτες πάνω στην εγκυμοσύνη και την ανατομία της γυναίκας κατά την διάρκεια αυτής. Παρόλα αυτά φημιολογείται πως τα περισσότερα από τα πειράματά του τα έκανε πάνω σε έγκυες ενώ βρίσκονταν ακόμα εν ζωή. Σε ένα από τα σχέδιά του, αποτυπώνει την αντίληψη που κυριαρχούσε κατά τον Μεσαίωνα σύμφωνα με την οποία ο εγκέφαλος αποτελείται από τρία τμήματα, το ένα πίσω από το άλλο, με το πρώτο να προσλαμβάνει τα ερεθίσματα, το δεύτερο να τα επεξεργάζεται και το τρίτο να τα αποθηκεύει.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του, ο Λεονάρντο αντιμετώπισε προβλήματα υγείας που περιόρισαν την καλλιτεχνική του παραγωγή. Αν και δεν είναι γνωστό ποιο ήταν το τελευταίο έργο που του είχε ανατεθεί, εικάζεται πως πιθανόν να ήταν ο σχεδιασμός των αυλικών εορτών, η εκπόνηση ενός αρδευτικού έργου ή τα αρχιτεκτονικά σχέδια για ένα ανάκτορο.

(Αγγραφιώτη Αναστασία, τάξη ΣΤ1)

Οι εφευρέσεις του Λεονάρντο Ντα Βίντσι!

Ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι είχε αναγνωριστεί ως ιδιοφυΐα από τα πρώτα χρόνια της δημόσιας ζωής του. Είχε ασχοληθεί σε βάθος με πολλές επιστήμες, όπως ζωγραφική, γλυπτική, αρχιτεκτονική, φυσική, γεωλογία, ανατομία, βοτανολογία και πολλά άλλα. Η ιπτάμενη μηχανή, οι μελέτες και τα σχέδιά του ήταν πρωτοποριακά για την εποχή. Ήταν ο πρώτος που σχεδίασε ιπτάμενες μηχανές, τανκ, υπολογιστική μηχανή. Έκανε σημαντικές ανακαλύψεις στον τομέα της ανατομίας, της μηχανικής, της υδροδυναμικής. Ουσιαστικά, «εφηύρε το μέλλον». Ήταν τόσο μπροστά από την εποχή του, που οι πιο εντυπωσιακές εφευρέσεις του, όπως οι ιπτάμενες μηχανές, θα ήταν αδύνατο να κατασκευαστούν στην εποχή που έζησε, δηλαδή τον 15ο αιώνα. Κι αυτό, γιατί δεν υπήρχαν καν τα κατάλληλα μέσα, η τεχνολογική υποστήριξη και οι οραματιστές χορηγοί.

(Σοφιάννα Τσαντήλα, τάξη ΣΤ2)

Παγωμένες λίμνες στην Ελλάδα και στον κόσμο

Οι λίμνες γοητεύουν πάντα με τη γαλήνη και την «καλή» ενέργεια που νιώθεις δίπλα τους. Όταν όμως η βαρυχειμωνιά καταφτάνει, το θέαμα περνάει σε άλλη διάσταση.

Από τις πάπιες που κάνουν περίπατο στη «γυάλινη» πίστα της Κερκίνης ως τα «παγωμένα λουλούδια» ή τις φουσαλίδες πάγου στην Αμερική, οι λίμνες σε όλο τον κόσμο μεταμορφώνονται σε εξωπραγματικά μαγικά τοπία, ντυμένα στα λευκά.

Λίμνη Ζάζαρη, Φλώρινα

Λίμνη Blue Pond, Ιαπωνία

Λίμνη Αβραάμ, Καναδάς

Λίμνη Κερκίνης, Σέρρες

Λίμνη Braies, Δολομίτες, Ιταλία

Ας διασκεδάσουμε...

Ο Γιωρίκας και ο Κωστίκας, φοιτητές, πηγαίνουν για προφορικές εξετάσεις. Ο Γιωρίκας που ήταν πιο έξυπνος, μπαίνει πρώτος. Τον ρωτάει ο καθηγητής:

- Ποιος νικήθηκε στο Βατερλό;
- Ο Ναπολέον Βοναπάρτης.
- Πότε έγινε η άλωση της Κων/πολης;
- Το 1453.
- Υπάρχει ζωή στον Άρη;
- Οι επιστήμονες το μελετούν.

Βγαίνοντας ο Γιωρίκας ψιθυρίζει στον Κωστίκα: «Ναπολέον Βοναπάρτης, 1453, Οι επιστήμονες το μελετούν». Μόλις μπαίνει ο Κωστίκας τον ρωτάει ο καθηγητής:

- Πώς λέγεσαι παιδί μου;
- Ναπολέον Βοναπάρτης
- Πότε γεννήθηκες;
- Το 1453.
- Καλά τρελόξειςαι;
- Οι επιστήμονες το μελετούν.

Σχολική Εφημερίδα

«**Η Σχολική Εφημερίδα θέλει να αντικατοπτρίσει την παιδική έκφραση, τα ενδιαφέροντα, τα ερωτήματα, τις αναζητήσεις, τη δουλειά του παιδιού. Είναι ο χώρος του αληθινού παιδικού και νεανικού λόγου**» (Bachy, 2002)

Η σχολική εφημερίδα αποτελεί ένα καλό παράδειγμα Σχεδίου Εργασίας δηλαδή μιας

σχολικής δράσης που ακολουθεί τις αρχές της παιδαγωγικής του πρότζεκτ. Η έκδοση του σχολικού εντύπου δεν αποτελεί μια απλή διαδικασία ούτε πρόκειται βέβαια για μια απλή συνάθροιση ύλης αλλά πρόκειται για μια διαδικασία με μέθοδο, στάδια και τεχνικές.

Στόχοι – δεξιότητες

Η έκδοση της σχολικής εφημερίδας αποβλέπει στην απόκτηση γνώσεων αλλά κυρίως στην ανάπτυξη δεξιοτήτων και στη διαμόρφωση στάσεων των μαθητών σχετικά με τα παρακάτω:

- ✚ Εκπαίδευση στα ΜΜΕ και τη δημοσιογραφία (γνώσεις σχετικά με τον τύπο στις διάφορες μορφές του, δεξιότητες σχετικά με τη σύνταξη, την έκδοση και την προώθηση του εντύπου, κριτική στάση απέναντι στα μέσα επικοινωνίας και πληροφορίας.)
- ✚ Γνωστική ανάπτυξη σε επιμέρους θέματα ανάλογα με τα ενδιαφέροντα των μαθητών.
- ✚ Γλωσσική και κοινωνιο - γλωσσική ανάπτυξη (παραγωγή γραπτού λόγου σε ποικίλες επικοινωνιακές περιστάσεις)
- ✚ Διαπολιτισμική συνείδηση (συνάντηση με άλλες πολιτισμικές ομάδες μέσω της σχολικής αλληλογραφίας, διαπολιτισμική ικανότητα)
- ✚ Τεχνολογικός αλφαριθμητισμός (χρήση των Νέων Τεχνολογιών για τη σύνταξη των άρθρων, τη στοιχειοθέτηση – μορφοποίηση της έντυπης μορφής του εντύπου, την εκτύπωση του και στη συνέχεια την ψηφιοποίηση του)
- ✚ Θετική στάση ως προς τη διερεύνηση της γνώσης και την αυτονόμηση στη μάθηση.

σχολείο με τρόπο ουσιαστικό και με απτά αποτελέσματα χρειάζεται εκτός από την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και την όρεξη για δουλειά και τον απαραίτητο χρόνο για συναντήσεις και συνεργασία ανάμεσα στους μαθητές και ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς.

Δυστυχώς, ο χρόνος που αναλογεί στις δράσεις, λαμβάνοντας υπόψη και τις ώρες της ευέλικτης ζώνης, είναι πολύ λίγος. Παρά τις προσπάθειες, παραμένει σημαντικό εμπόδιο η κάθεται κατανομή της ύλης σε διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα και ο προσανατολισμός του σχολείου στην «ύλη». Ο χρόνος, λοιπόν, είναι συμπιεσμένος ανάμεσα σε διάφορα γνωστικά αντικείμενα και σε μια ογκώδη «ύλη» που έχουμε υποχρέωση να «βγάλουμε» πρώτα απ' όλα...

Η εμπειρία, λοιπόν, της έκδοσης της σχολικής εφημερίδας ως σχολικής δράσης είναι σπουδαία τόσο για τους μαθητές όσο και τους εκπαιδευτικούς που εμπλέκονται. Είναι μια σπουδαία προσπάθεια σε πείσμα των δυσκολιών για ομαδική δουλειά, επικοινωνία, συνέργεια σε ένα κλίμα δημοκρατικό, αλληλέγγυο αλλά κυρίως ευχάριστο.

(Μαρία Γεωργίτσα, δασκάλα Β3 τάξης)

Η έκδοση της σχολικής εφημερίδας όπως και κάθε δράση που θέλει να αναπτύσσεται στο